

Ostopovický zpravodaj

ČÍSLO 2

ČERVEN 1995

ROČNÍK IV.

CENA Kč 2,-

Každý, kdo se zájmem sleduje a zajímá se o dění v naší obci, dobře ví jak přibývá soukromých podnikatelů. Jsou zde firmy, o nichž ani nevíme, ale jsou i takové, jež máme denně na očích.

Chtěla bych se tímto článkem zaměřit na služby ve sféře obchodu. Dříve jsme měli v obci pouze jednu samoobsluhu a dnes zde vyrostlo najednou dalších pět obchůdků včetně pekárny. Konkurence je zdravá a tak si každý občan může vybrat kde se mu dobře nakupuje. Vy starší si jistě pamatujete, že už

„RADOSTI“ PODNIKÁNÍ

i dříve měly Ostopovice více soukromých potravinářských obchodů. Obchodník byl, je a bude vždy středem kritiky, protože zákazník vždy zajímala, zajímá a bude zajímat pouze kvalitní služba, dostupné ceny a dobrý nákup. Už méně každého zajímá to, že služba obchodníka je závislá na dodávkách zboží, které sám nemůže mnohdy ovlivnit. Je odkázán na dovozce, na jejich rozvozdových dnech, čase, dobré vůli a pochopitelně i na jejich možnostech. Nejvíce nás tíží, že většína firem zásobuje okolí Brna v pátek a to někdy až v poledních hodinách. Proto nemůžeme vždy uspokojit zákazníka požadovaným zbožím podle jeho představ. Většina našich soukromých dodavatelů však s námi spolupracuje dobře – a na úrovni.

V naší obci panuje i dobrá partnerská spolupráce mezi podnikateli. Díky dobrým a uznalým zákazníkům nás naše práce těší a děláme vše pro to, aby se vám v našich obchůdkách dobře nakupovalo a my vám zabezpečili stoprocentní nákup v místě bydliště.

Jana NAVRÁTILOVÁ

Vážení čtenáři

V letošním roce probíhá již čtvrtý ediční ročník našeho zpravodajského čtvrtletníku. Z ohlasů našich občanů vyplývá, že jeho vydávání nachází u čtenářů stále větší zájem. Symbolickou korunu, kterou až dosud odběratel zaplatil, zdaleka nevyjadřuje ekonomickou rovnováhu a zatím se nám nedaří při velmi nízkém nákladu periodika (400 ks), pokrýt finanční výdaje za sazbu a tisk. Považujeme proto z hospodářského hlediska za nevyhnutelné upravit cenu na 2 Kč za jednotlivé číslo a tím alespoň částečně zmírnit finanční deficit, který v současnosti hradí obecní pokladna.

Redakce

RADNICE INFORMUJE...

Obecní vodovod

Obec převzala 1. 6. 1994 obecní vodovod od Vodárenské akciové společnosti do svého majetku. Abychom zamezili nedostatku vody v obci, zabudovává firma, která provádí údržbu vodovodu, občanům vodoměry. Tím se zamezí plýtvání vodou a občané si spotřebovanou vodu zaplatí sami.

Dříve, dle vyhlášky o veřejných vodovodech, platili občané paušál dle ukazatelů uvedených ve vyhlášce. V tomto paušálu občanů byla zahrnuta i spotřeba vody, kterou neoprávněně a bezplatně odebírali zahrádkáři, chataři a jiní, kteří si bez souhlasu dodavatele vody provádějí přípojky „na černo“. V současné době již tyto pachatele zjišťujeme, budeme je postihovat a zamezíme jim odebírání vody z obecního vodovodu.

Uvedená opatření jistě napomohou tomu, aby byl v obci dostatek vody a zároveň občané budou platit spotřebu jen za sebe a nikoliv za druhé.

-BV-

Likvidace komunálního odpadu

Dne 30. 3. 1995 byla uzavřena s firmou SAKO Brno, a. s. smlouva o provádění odvozu, spalování a likvidace komunálního odpadu z naší obce. V této souvislosti obecní úřad informuje:

- platby, které občané provedli na účet TS Ivančice v měsíci dubnu se týkaly prvního čtvrtletí, kdy byla ještě v platnosti smlouva s předchozím odvozcem,
- firma SAKO provádí svoz odpadů vždy v pátek, v intervalech 1x týdně (žluté označení popelových nádob) a 1x za čtrnáct dnů (červené označení, sudé týdny),
- samolepky na označení popelových nádob, platné pro rok 1995, byly vydávány občanům proti závaznému příslibu úhrady svozu odpadu ve výši 444,40 Kč za žlutou a 243,60 Kč za červenou v termínu do konce května t.r.,
- touto částkou je uhrazen svoz odpadu (včetně spalování a likvidace) za 9 měsíců, tj. od 1. 4. do 31. 12. 1995,
- za občany uzavřela smlouvu o svozu odpadů obec, podnikatelé uzavřou smlouvy s firmou SAKO individuálně a úhrady budou provádět dle svých smluv,
- občany žádáme, aby ve dnech svozu dávali svoje popelové nádoby na viditelná místa, ne dále než .10 m od vozovky; zamezí se tak zbytečným nedorozuměním.

Znovu k odpadům

Rada obecního zastupitelstva rozhodla odstranit dočasně velkoobjemové odpadové nádoby (kontejnery). Tyto nebudou nadále volně dostupné. O režimu a ceně jejich využívání se jedná.

Kdy začneme s kanalizací?

Začali jsme již dávno. Ale vlastní realizaci předchází nejen zpracování projektu, ale také celá řada obtížných a zdoluhavých veřejnoprávních jednání, jednání s majiteli pozemků a zajištění nemalých finančních zdrojů. Přes velké úsilí nelze stanovit termín ukončení přípravy a zahájení prací, protože výsledky jednání závisí vždy na dohodě více stran, často s rozdílnými stanovisky.

Objížďka přes naši obec – pozor na děti!

V návaznosti na opravu kanalizace a vozovky v Troubsku stanovil referát dopravy Okresního úřadu Brno-venkov objížďnou trasu naší obcí. Díky včasnému zásahu se obecnímu úřadu podařilo zajistit, aby správním rozhodnutím referátu dopravy byly z provozu přes naši obec vyloučeny cisterny přepravující z distribučního skladu ve Střelcích látky ohrožující kvalitu vodních zdrojů.

Doba trvání objížďky přes naši obec je předpokládána do konce tohoto roku. Upozorníme rodiče a opatrovatele zejména menších dětí, aby zvýšili ostrahu a předešli tak tragickým nehodám.

-LP-

Když v neděli 21. května ve tři hodiny ráno zazvonil budík, chtělo se vstávat málokomu. Autobus však odjížděl před čtvrtou, a tak jiná možnost nebyla. Od nás z Ostopovic odjíždělo do Olomouce 13 poutníků. Autobus dojel na okraj Olomouce a na neředinské letiště se muselo putovat pěšky. Počasí nám moc nepřálo, ale kolem šesté hodiny jsme se dostali na určená místa.

Poutníci se rozptýlili do určených sektorů a čas do příchodu Svatého otce zaplnili modlitbami a písněmi.

SVATOŘEČENÍ V OLOMOUCI

Jan Pavel II. přijel o půl deváté a projížděl uličkami mezi jednotlivými sektory, aby ho mohlo spatřit co nejvíce lidí zblízka. Následovala mše svatá, při které naše země získala dva nové světce. Byli svatořečení blahoslavení Jan Sarkander a Zdislava z Lemberka. Mši svatou sloužil Svatý otec v českém jazyce a při promluvě zdůraznil postavení rodiny ve společnosti – svatá Zdislava je ochránkyní rodin – a vyzval ke sjednocení lidí různých vyznání a vzájemnému odpuštění.

Toto slavnostní mše se zúčastnilo čtvrt miliónu lidí a přestože chvílemi přšelo, nikomu to nebralo prožívanou radost. Lidé zpívali a modlili se česky i pölsky a všechny uchvátily síla osobnosti Svatého otce. Tento unavený a nemocný muž rozdává okolo sebe radost. Překvapuje svými schopnostmi reagovat na současná dění ve světě a odvahou podstupovat i vzdálené cesty. V jeho blízkosti se všichni cítí dobře a dokáže strhnout pro ideály dobra, lásky a porozumění.

Ještě dlouhou dobu po bohoslužbě se Svatý otec zdravil se svými příznivci a přáteli. My jsme se vraceli ke svým autobusům a vůbec nikomu nevadilo množství bláta, které se díky dešti a davu lidí vytvořilo. Na setkání se Svatým otcem budeme jistě vzpomínat po celý život. A nikdo z nás už vůbec nelituje, že si musel přivstát.

Ing. Hana Vlachová

PRÁCE VODOINSTALATÉRSKÉ

vám provede spolehlivě a dochvilně nejen ve všední dny ale i o víkendů

LADISLAV HORÁK
B. Němcové 25, Ostopovice
telefon 43 21 99 91

POTŘEBY PRO DOMÁCNOST - Anna Parysová - Nebovidy 140 - telefon 30 75 45

nabízí materiál pro opravy domků • železářské zboží • drogistický sortiment • pomůcky pro úklidové práce • papírnické zboží a školní potřeby • zahradkářské potřeby a nářadí • elektropotřeby • hračky a hry

V modelářském koutku firmy najdete plastikové (papírové) modely, literaturu s leteckou tematikou a nejnútnejší potřeby pro modeláře • Lístkovnice mladého modeláře vám poskytnou zajímavé informace • Pořádáme soutěže v modelářské technice o ceny

Srdečně zveme dospělé i mládež k nákupu za velmi příznivé ceny • Pondělí—pátek 8—17 hodin, v sobotu 8—12 hodin

Ostopovickou minulostí

Poslední dny války před padesáti léty

Přišli k nám v roce 1939, nevítaní, nezvaní, v smutném březnovém mlhavém ránu plném deště a sněhu. Zpupní podmanitelé s neurvalou normanskou lačností si právě neprávem přisvojovali naši zemi. Srdce bezbranných a pokořených trýznila nevyslovená otázka... po jakých cestách se tyto kořistníci budou navracet... zda vůbec a kdy?

Nadešlo nadějné povzbudivé dubnové jaro před padesáti léty. Naši vesničané přestože plných šest strastiplných let toužili živelně po svobodě, náhle jakoby se zachvátit strach. Naplnil je nervozitou a horečným napětím z budoucích dnů. Blížící se válečný stfět, vyčkávaných osvoboditelů s podmaniteli, svíral srdce úzkostnou předtuchou zkázy a smrti. Dával jasně na srozuměnou, že všichni bez rozdílu stanou se nechtěnými aktéry válečné vřavy, budou nasazovat své životy... i umírat a ztrácet své majetky.

Blížkost fronty, ohlašující se stále zřetelnějším duněním dělostřelby obou protivníků a zjevnou ohnivou září na jihovýchodním horizontu oblohy, dávala tušit, že rozuzlení válečného duelu je na dosah. Ztemnělé nebe pondělního odpoledne 16. dubna 1945 věstilo „bouři“. Vesnické ulice a náves se náhle vyprázdnily. Lidé se uchylovali do připravených podzemních úkrytů. Někteří si je vybudovali prozíravě již počátkem roku i mimo území obce. Většina spěchala do sklepů pod svými domy. Mnozí nacházeli útočiště v primitivních průkopech ve stráních. Ti „šťastnější“ se zařídili v rozsáhlém klenutém sklepení u Sovadinů. Dost odvažlivců se rozběhlo za zdánlivou jistotou v tunelovitým průchodu pod naspem torza německé dálnice v Šelši. V obavách před drancováním vojska poschovávali svůj nejcenější majetek, především potraviny a šatstvo do různých podzemních maskovaných skrýší, i zadržovali.

Zrovna téhož dne vyrazily sovětské rychlé jezdecké a tankové jednotky z prostoru měst Lanžhota a Hodonína a úspěšně pronikaly bez větších obtíží podél řeky Svratky ve směru na Brno. Do úterního večera 17. dubna se jim podařilo hluboký průlom do německých linií a dospěly až k Ořechovu, kde další postup zastavili hitlerovci. Nicméně útok na Brno pokračoval oblohou přes Silůvky a Popůvky, kam se probily svazky tankové armády a gardový jezdecký útvar kozáků. A když příštího dne prorazil útočný klín tankového sboru do Popůvek a osádky předních obrněnců se probily až k brněnskému Ústřednímu hřbitovu, zdálo se, že dobytí Brna a tedy osvobození Ostopovic je opravdu otázkou krátkého času. Skutečnost byla docela opačná. Reakce nacistů byla překvapivá. Zorganizovali silný protiúder tanků a pěchoty od Rosic na Silůvky a 20. dubna obklíčili v lesnatém prostoru mezi Střelice a Popůvkami dvě brigády a jednu divizi, jež pronikly nejbliže Brnu.

Rudoarmejci zde prožili velmi těžké dny. Teprve 23. dubna zahájila vojska 2. ukrajinského frontu posílena pěchotou a tanky, poslední a rozhodující obchvatný úder, aby se zmocnili Brna. Čela pancéřových a pěších jednotek sovětské armády překročila říčku Bobravu a vstoupila na střelické území. Na konci vesnice je však Němci prudkou palbou donutili k ústupu a vytlačili ze středu obce. Avšak novým útokem sovětských tanků a v boji o každý dům byli Němci zahánáni až na sever Střelice (směr Troubsko). V pokračujících bojích došlo k vzájemným protiztečím, a protivníci si vyměňovali část střelické obce.

V následujících dvou dnech byli Němci po svých dílčích úspěších znovu zatlačeni zpět. Konečně po urputných bojích dobyli Rusové k večeru 24. dubna strategicky důležitý cíl – Ořechov. Brzy zrána 25. dubna zahájila vojska ukrajinského frontu mohutnou dělostřeleckou přípravu z více než sta děl, katusí a minometů a umlčela zcela odvetnou dělostřelbu Němců. Velmi obtížně se sovětsí vojáci přesouvali přes Silůvky do Ořechova. Ve spolupráci s dalšími jednotkami pronikla divize v 9.30 hodin do již obsazených Nebovic a pokračovala v útoku na Ostopovice od jihozápadu. Útvary kozáků postupovaly po zaminované střelické silnici. Po zlikvidování odporu u Podskalního mlýna a na železniční zastávce Troubsko, pokračovaly směrem na Bosoňohy. Ostopovický kopcovitý terén byl velkou výhodou pro německé obránce a velmi ztěžoval sovětské armádě její postup. Všechny důležité výšiny byly zabezpečeny kulomety a protiletectkými děly. Věž troubského kostela sloužila Němcům za pozorovatelnu. Přesnou ruskou střelbou byla brzy umlčena a zvětší částí zničena. Kotelna, v níž jsou Ostopovice rozloženy poskytovala německým obrněným vozidlům poměrně dlouhou odolávající obranu. Po každé po několika palebných salvách se vracela do vesnice do svých stanovišť v kůlnách u selských stavení, nebo se kryla v širokých průjezdech domů i mlatů. Němečtí kulometníci se dlouho bránili v krytém době maskovaném prostoru na stráních Urbanova kopce. Měli další výhodu v tom, že jejich oddíly byly plynule zásobovány z Brna. Saniční a odsunová služba dobře fungovala až do 25. dubna.

Dne 25. dubna po 14. hodině pronikl pěšáci – průzkumníci orelské divize do Ostopovic ze západu (po dnešní Lípové ul.). Kolem 15. hodiny za podpory tanků byl odpor Němců zlomen a obec obsazena. V bojích o území naší obce padlo 16 rudoarmejců. Vesnici osvobodily jednotky 63. a 64. mechanizované brigády ukrajinského frontu. V průběhu bombardování a ostřelování obce zahynuli i naši občané: František Kříž (38), Stanislav Otoupalík (29) a syn, Růžena Polcarová (24).

Poslední německý tank byl zničen při ústupu za železniční trať u Starého Liskovce. U památníku padlých z 1. světové války bylo dočasně pohřbeno ihned po osvobození obce 36 padlých vojáků Rudé armády. V červenci byly jejich pozůstatky převezeny na čestné pohřebiště v Ořechově.

Za dva týdny po osvobození Ostopovic skončila jedna z nejkrvavějších a nejb brutálnějších válek v Evropě.

Ladislav Horák

Alena – symptom dobré pohody při vonné kávě

Již delší dobu jsme mohli pozorovat, že další ze starších ostopovických domků v ulici Školní 31 dostává nový kabát. Pak se začalo proslýchat, že se zde chystá nová cukrárna. Naše zvědavost byde opravdu ukojena v pátek dne 23. června 1995, kdy bude otevřena **Kavárna-cukrárna Alena**. A my jsme pro vás, naše čtenáře, zjistili následující informace: Majitelé mají v úmyslu zajistit návštěvníkům občerstvení nebo klidné posezení v příjemném prostředí kavárny, případně na prosluněném dvorku. Otevřeno bude po 7 dní v týdnu, převážně v odpoledních a večerních hodinách, ovšem v létě, pokud to budou potřeby zákazníků, zejména rekreatantů navštěvujících chatovou oblast vyžadovat, hodlají majitelé otvírat už od rána. A na co se můžeme těšit? Teď v létě jistě nejvíce oceníme možnost výběru ze 7 druhů zmrzliny, několika druhů minerálek a 11 druhů limonád, které budou dováženy z jihlavské sodovkárny, kde je vyrábějí z velmi kvalitní vody s nízkým obsahem dusičnanů. Tuto „kojeneckou vodu“ čerpají z lesního pramene v nedotčené oblasti u Velkého Beranova. Jinak zde budou prodávat cukrovinky, čerstvé zákusky a další běžný sortiment – ceny nás prý od mlsání neodradí. Uvnitř v kavárně bude samozřejmě přes den zákaz kouření, ovšem při večerním posezení již nebude nikdo kuřákům jejich nezdravý požitek zakazovat.

A co říci závěrem? Jsme rádi, že Kavárna-cukrárna Alena obohatila obchodní síť v naší obci, a přejeme majitelům hodně štěstí v podnikání a zákazníkům pěkné zážitky a dobré pochutnání.

Libuše Dobrovodská

Z myšlenek zkušených...

Zkoumejme, kdo si vás váží – pak poznáte svoji cenu.

Kritizujte tvořením – ne hledáním chyb.

Čím méně má člověk soudnosti – tím raději odporuje.

Nejrozumněji mluví ten, kdo je vašeho mínění.

Když se někdo mylí a nechce to přiznat, vždy se rozhněvá.

Sokolovna v patové situaci

Jak nelze přehlédnout na sokolovně se nic neopravuje a tak je třeba opravit alespoň informace z minulého čísla našeho zpravodaje. Podklady od zpracovatele rekonstrukce budovy sokolovny byly provedeny trochu nepřesně v oblasti nákladů a rozcházejí se podstatně s nabídkou od konkursních dodavatelů. Výbor TJ Sokola Ostopovice upřesňuje tyto rozpory a hledá formy, jak by se mohlo plánovaného záměru, který stále zůstává aktuální, dosáhnout. Původně předpokládaný termín dokončení byl opravdu velmi lákavý, po dlouhodobých zkušenostech až trochu z oblasti snů. Ale v posledních letech se přece lecos mění, bohužel, naši sokolovny se to zatím netýká. Nutno však souhlasit s názorem zodpovědných činovníků, že tak velkou věc nelze uspěchat a tak věrme, že se jim přece podaří dosáhnout původního záměru. JaT

U nejvyššího představitele parlamentu

Na slavnostní shromáždění dne 12. dubna 1995 pozval předseda Poslanecké sněmovny Milan Uhde do Prahy více než tři desítky moravských starostů, aby jim předal znaky a prapory pro jejich obce a města.

V minulém roce požádal náš Obecní úřad Heraldickou komisi v Praze o užívání znaku naší obce. Zároveň předložil kolorovaný grafický návrh zamýšleného erbovního symbolu, vyjadřující tradiční činnost našich pradědů. Barevný znak zdobící průčelí ostopovické radnice ilustruje červené srdce ve zlatém štítě, v jehož pravé části na stonku révy dozrává zlatý vinný hrozen. Po jeho levici má své nezastupitelné místo další nepostradatelný znak ovocnářů – stříbrný vinařský nůž.

Starosta naší obce Bohumil Vlach přijímá z rukou předsedy Poslanecké sněmovny PhDr. Milana Uhdeho dekret o udělení znaku Ostopovic.

NADĚJNÍ LITERÁTI?

V hodině slohu ve 4. ročníku naší školy vycházeli žáci z motivace „Ostopovicemi kráčela dávná historie“ a z básně Ivo Odehna „Sídliště v Ostopovicích“.

Mohli si vybrat parodii na Lovce mamutů či sestavit příběh podle své fantazie a s konkrétními postavkami dětí ze 4. ročníku. Práce se jim většinou podařila, fantazii měli bujnou.

DOBRODRUŽSTVÍ TŘÍ HOCHŮ

Krajina kolem Ostopovic byla hustě zalesněna a všude byla hojnost zvěře. Včera se k nám přistěhovala nová tlupa. Byla velmi silná. Jednou si hoši vyšli k Šelši chytat ryby. Rozhrnuli trávu a uviděli šavlozubého tygra, který žral mršinu zubra. Malý Michal dostal velký strach, začal brečet a utíkat. Tygr ho spatřil a vyskočil za ním. Lovci uslyšeli křik a hnali se k Šelši. Uviděli tygra, jak se žene za Michalem. Jeden z nich hodil na tygra síť. Lovci ho ubili a měli zásobu masa. K ránu se hoši vydali za dobrodružstvím. Když došli k jedné jeskyni, uviděli otvor. Báli se medvěda. Vešli dovnitř a spatřili kresby. Běželi pro lovce a všechno jim řekli. Tak našla tlupa nový domov a kluci dostali za odměnu každý kus masa. *Pavel Kříž, 4. roč. ZŠ*

PROCHÁZKA PRAVĚKEM

Právě začínalo krásné ráno. Tři chlapi běhali po lese. Za chvíli zmizeli v houští, za kterým byl vchod do jeskyně. Zoubek šel první. V jeskyni byla tma a vlhko. Zoubek volal na Myšáka, jestli tu je. Třetí hoch asi utekl, protože odpovídal jen Myšák. Oba dva prošli jeskyní. Zoubek o něco zakopl. Byl to studený vlhký předmět. Brzy narazili na konec jeskyně a vrátili se zpět. Vyšli ven a běželi k potoku, který napájel rozsáhlé bažiny. Doběhli až k rybníčku Šelši, kde si hrály i jiné děti. Začali si prohlížet tu tvrdou ostrou věc, podobnou hřebíku, který neznali. Vyrušilo je až bručení medvěda z nedalekého lesa. Rychle utekli. Medvěd za chvíli odešel a děti se začaly vracet. Potkaly dva lovce, kteří nesli zabitého jelena. Děti je doprovázely až do tábořiště. Netrvalo dlouho a všichni se dosyta najedli. *Jan Varmuža, 4. roč. ZŠ*

NEBEZPEČNÝ ZÁŽITEK

Byla jednou jedna tlupa čtvrtáků, byly tam tři holky a šest kluků. Nejchytřejší ze všech byl Honzík. Jednou ho napadlo vystopovat nějaké zvíře. Pavel vzal uspávací pistoli pro případ nebezpečí, já jsem vzal dva velké nože, dlouhý provaz a mapu. Šli jsme celá třída, proto nikdo neměl zbytečný strach!

Radek našel neobvyklý nález. Bylo to pytlácké oko. Robin stále mluvil o setkání s nebezpečným zvířetem a přivolal tři vlky. Pavel vytáhl uspávací pistoli, ale já s Radkem jsme mu zabránili ve výstřelu. Mohli by se vyplašit další vlci a zaútočit na nás všechny. Lucie vytáhla z kapsy rohlík se salámem a hodila ho za vlky. Ti ucítili lahodnou vůni a začali se prát o rohlíky. Honem jsme utekli daleko od nich. Najednou před námi byla říčka. Robin a já jsme uvázali u jednoho stromu dva provazy nad sebou, přešli jsme po kamenech na druhou stranu. Tam jsem přivázal konce provazů ke stromu. Za hodinu jsme zjistili, že jsme 7 kilometrů od tábora.

Václav Klímeš, 4. roč. ZŠ

VE SVĚTLE RAMP...

(2. část)

Ve smutných letech druhé světové války, kdy němečtí okupanti považovali svůj jazyk a kulturu za nejlepší a vlastně snad i jedinou možnou, bylo nuceno utlumit či dokonce zcela ukončit svoji činnost množství kulturních uskupení a spolků. Jinde však naopak národní hrdost a pospolitost získala na síle. Jako u nás v Ostopovicích. Kde jinde může znít český jazyk tak nahlas a krásně, jako v umění, v divadle?

Snad s ještě větší vervou než dříve se ostopovičtí ochotníci vrhli do práce a nastudovali během krátkého času a přesto kvalitně množství her pro pobavení svých spoluobčanů. Málem každých čtrnáct dní vystoupil soubor s dalším představením. Během jednoho protektorátního roku se tak stalo, že bylo nastudováno dokonce 21 her! Vždy přeplněný sál jim byl odměnou za hodiny zkoušek před premiérami.

Samozřejmě největší úspěch slavily veselohry a operety. Jmenujme např. Ztracené štěstí, Tam na horách, Z nařízení bytové komise, Na závětrí pod Šumavou. Poslední drožkář a od prvního uvedení úspěšná opereta Perly panny Serafinky a další. Je však třeba připomenout i drama Její pastorkyňa. Těsně po válce to byla opereta Šly tudy vojáci, pohádka Zlatý kruh a veselohra Madla z cihelny.

Režie se ujal většinou František Kuba, dále Karel Burian, Miroslav Šmídek, František Šuman, Karel Pavlásek, Jaroslav Schoř a jako režisér se objevuje Vladimír Kupčik. V hereckém souboru byli nejčastěji obsazováni Oldřich Bartoněk, Karel Pavlásek. František Malík, František Kuba, herečky Lída Klárová, Anna Havlíková, Vlasta Pavlásková a Vojtěška Kubová, která měla zkušenosti již z působení v ochotnickém souboru v Bosonohách, a další představitelé hlavních rolí a vedlejších rolíček, bez kterých by to ale na jevišti nešlo. Pamětníci z řad herců si pochvalují i skvělého nápovědu Ladislava Horáka, jehož neviditelná práce byla občas tak potřebná.

Herci se již uměli samozřejmě sami nalíčit, sehnat potřebné kostýmy a zaříditi pěkné kulisy. Na příklad těsně před válkou, v roce 1939 při hře U snědeného krámu (autor I. Herrmann), kdy režii měl Ludvík Veselý, potřebovali herci jako vždy příhodné rekvizity a tak Rudolf Čížek, také člen souboru, navrhl jako majitel obchodu se smíšeným zbožím, že potřebné je možno zapůjčit v jeho firmě. Herci nelenili a vybavili jeviště tak věrohodně, že Rudolf Čížek měl svůj obchod málem přestěhován a vypadalo to chvíli jako „u snědeného krámu“ v jeho firmě.

Bohužel se nedochovalo příliš kvalitních fotografií z této doby, a tak mnohé snímky mají spíše pouze ilustrační charakter.

(pokračování)

Libuše Neužilová

Z operety Hluchý klas 1955 – zleva: Kroupa, R. Čížek, V. Kubová, F. Kuba, F. Malík, J. Štolpová, O. Bartoněk, K. Janková – dole: L. Klárová, J. Bartoněk, O. Doležel.